เขียนโดย ภาษาสยาม
วันเสาร์ที่ 08 ตุลาคม 2011 เวลา 00:00 น. - แก้ไขล่าสุด วันอาทิตย์ที่ 28 กุมภาพันธ์ 2016 เวลา 10:08 น.

วัดพระธาตุกลางใจเมืองศูนย์รวมจิตใจของชาวเมืองพร้าว

เขียนโดย ภาษาสยาม
วันเสาร์ที่ 08 ตุลาคม 2011 เวลา 00:00 น. - แก้ไขล่าสุด วันอาทิตย์ที่ 28 กุมภาพันธ์ 2016 เวลา 10:08 น.

วัดพระธาตุกลางใจเมือง นั้นเชื่อว่าสร้างขึ้นในสมัยพญาแสนคำลือ ในยุคก่อนที่เมืองต่างๆจะรวมกันเป็นล้านนา ต่อมากลายเป็นวัดร้าง พระเจ้ากือนาธรรมิกราช
เจ้าผู้ครองนครเชียงใหม่จึงสร้างวัดขึ้นใหม่ในจุดเดิมแล้วได้ทรงประทานนามว่า
“วัดสะดือเมือง”
อันหมายถึงจุดศูนย์กลางของเวียงพร้าววังหิน แล้วก็มีความเจริญรุ่งเรืองมาโดยตลอด จนกระทั่งถึงพุทธศักราช
๒๑๐๑
ล้านนาตกเป็นเมืองขึ้นของพม่า วัดพระธาตุสะดือเมืองก็ถูกปล่อยให้เป็นวัดร้างตั้งแต่นั้นเป็นต้นมา
นับเป็นเวลานานร่วม
๓๗๑
ปีทีเดียว
(

นานวันเข้าคนเดินผ่านไปผ่านมาก็จะมองเห็นองค์พระธาตุตระหง่านอยู่ จนมาถึงวันที่ ๒๔ ตุลาคม เดือนเกี๋ยงเหนือ (เดือน ๑๑) แรม ๕ ค่ำ พ.ศ.๒๔๗๒
ท่านครูบาเจ้าศรีวิชัย แ
ห่งสำนักบ้านปาง
อำเภอลี้
จังหวัดลำพูน
ได้เดินทางมาพักที่ถ้ำเชียงดาว
อำเภอเชียงดาว
คณะศรัทธาพี่น้องอำเภอพร้าวทราบข่าว ท่านครูบาเจ้ามาพักที่ถ้ำเชียงดาวก็ได้พากันไปนมัสการทำบุญร่วมกับท่านเป็นจำนวนมาก
พ่ออุ๊ยคำตั๋น
จันทร์จรมานิตย์
ก็ได้อาราธนานิมนต์ท่านมาอำเภอพร้าวท่านก็รับนิมนต์
วันที่
๒๕
ตุลาคม
ท่านก็ออกเดินทางจากถ้ำเชียงดาว สมัยนั้นทางเข้าสู่อำเภอพร้าวไม่มีทางรถยนต์ ท่านต้องย้อนล่องใต้สู่ทางเดินเข้าอำเภอแม่แตง
ผ่านมาทางบ้านช่อแล
อำเภอแม่แตง
มาทางแม่วะ
แม่จวน
ห้วยหินฝน

เขียนโดย ภาษาสยาม
วันเสาร์ที่ 08 ตุลาคม 2011 เวลา 00:00 น. - แก้ไขล่าสุด วันอาทิตย์ที่ 28 กุมภาพันธ์ 2016 เวลา 10:08 น.

มานอนค้างที่วัดแม่แพง
อำเภอพร้าว
เพราะเดินทางโดยเท้าขึ้นเขาลงห้วย มาพักฉันอาหารเช้าที่วัดแม่แวนหลวง
อำเภอพร้าว
มาถึงวัดสันทรายเวลา
๑๗
นาฬิกาของวันที่
๒๖
ตุลาคม
พ.ศ.๒๔๗๒
มาพักที่วัดสันทราย
๑ คืน ตอนกลางคืนท่านก็เข้าวิปัสสนา พอรุ่งเช้าท่านก็บอกแก่คณะศรัทธาที่มาทำบุญเป็นจำนวนมากพร้อมกันกับพ่ออุ๊ยคำตั๋น
จันทร์จรมานิตย์
ที่ปฏิบัติใกล้ชิดท่าน
ว่า
“อาตมาจะสร้างวัด
วัดที่อาตมาจะสร้างนั้น
ไม่ใช่วัดสันทราย
เมื่อคืนนี้มีรุกขเทวดามาอาราธนาให้สร้างวัดที่สำคัญยิ่งมาแต่อดีต อยู่ห่างจากวัดนี้ไปทางทิศตะวันออก...”

เมื่อฉันอาหารเช้าเสร็จแล้ว ท่านก็ออกเดินทางนำหน้าคณะศรัทธามุ่งหน้ามาทางทิศตะวันออก พอมาถึงวัดร้าง (วัดพระธาตุ) ท่านก็บอกว่า วัดนี้ตรงกับที่รุกขเทวดามาบอก ท่านก็พาคณะศรัทธาค้นตามกองอิฐ ตามองค์พระธาตุซึ่งพังลงมาตามกาลเวลาอันนานแสนนาน
ประมาณ
๒ชั่วโมง
ท่านก็ได้พบศิลาจารึก
เป็นหินสีดำนิล
ปรากฏว่ามีตัวหนังสือของภาคเหนือมีใจความว่า
“วันพฤหัสบดี
เดือน
๖
ขึ้น
๗ ค่ำ
ปีชวด
พ.ศ.
๑๙๒๘
กือนาธรรมมิกราชา

เขียนโดย ภาษาสยาม
วันเสาร์ที่ 08 ตุลาคม 2011 เวลา 00:00 น. - แก้ไขล่าสุด วันอาทิตย์ที่ 28 กุมภาพันธ์ 2016 เวลา 10:08 น.

(
ผู้สร้าง
) วัดนี้ชื่อว่าสะดือเมือง “
พบของจำนวนมาก
ท่านจึงมีผอบบรรจุพระธาตุ
เทียนเงินเทียนทอง
ส่วนหินสีดำนิลนั้นท่านครูบาว่าเป็นของมีค่ามาก
บรรจุไว้ในองค์พระธาตุ
ให้รักษาไว้กับวัดมีระฆังทองปนเงิน ๑ อัน
สลักอักษรขอมโดยรอบ
เสียงกังวานมาก
ท่านสร้างพระธาตุ
โบสถ์
พร้อมๆกันเป็นเวลาสองเดือนก็เสร็จบริบูรณ์แล้ว ก็ได้ถวายทานและตั้งชื่อใหม่ว่า
วัดพระธาตุกลางใจเมือง
วัดนี้เป็นวัดวิเวกเพราะอยู่ห่างจากหมู่บ้าน ๑ ถึง ๒
กิโลเมตร
เมื่อท่านสร้างเสร็จแล้วก็เดินทางกลับไปวัดบ้านปางและได้สร้างวัดสำคัญในจังหวัดเชียงใหม่
ลำพูน
อีกเป็นจำนวนมากเมื่อท่านมรณภาพไป ทางคณะกรรมการก็ได้แบ่งอัฐิดูกแขนเบื้องขวา มาบรรจุไว้ที่วัดพระธาตุกลางใจเมือง ให้เป็นที่สักการบูชาแก่ทุกๆ
คน

พี่น้องชาวอำเภอพร้าว และอำเภอใกล้เคียงจะมาสรงน้ำพระธาตุ และอัฐิของครูบาเจ้าทุกเดือน ๙ เหนือ (เดือน ๗) ขึ้น ๑๕ ค่ำ เป็นประจำทุกปี เป็นประเพณีที่พี่น้องชาวอำเภอพร้าวจะลืมเสียไม่ได้
พอเดือน
๙
เหนือ
(
เดือน
๗ ไทย)
มาถึงวันขึ้น
๑๔ค่ำ
จะมีการสมโภชน์ตลอดคืน
วันขึ้น
๑๕
ค่ำ จะมีการจุดบอกไฟเป็นพุทธบูชาตลอดวัน

เขียนโดย ภาษาสยาม
วันเสาร์ที่ 08 ตุลาคม 2011 เวลา 00:00 น. - แก้ไขล่าสุด วันอาทิตย์ที่ 28 กุมภาพันธ์ 2016 เวลา 10:08 น.

ประวัติย่อของไม้ศรีมหาโพธิ์ ๓ ต้น

ของ วัดพระธาตุกลางใจเมือง ตำบลสันทราย อำเภอพร้าว จังหวัดเชียงใหม่

เมื่อสมัยพุทธกาลก่อนโน้น มีพระอรหันต์เจ้าชื่อโมคคัลลานะ ได้เดินทางเผยแพร่พระธรรมคำสั่งสอน
ของพระสัมมาสัมมาพุทธเจ้ามาสู่ล้านนาประเทศคือแคว้นล้านนาไทย ได้ผ่านมาอำเภอพร้าว มาทางทิศใต้ถึงบ้านโหล่งขอด
สายบาตรของท่านทำท่าจะขาด จึงให้ท้าวมหายักษ์ไปขอด้ายจากชาวบ้านมาเย็บต่อสายบาตรของท่าน ปรากฏว่าไม่ได้ชาวบ้านบอกไม่มี
ท่านจึงขอดสายบาตรของท่านที่นั่นจนปรากฏได้นามชื่อว่าขอดมาจนทุกวันนี้ (ที่น่าอัศจรรย์ว่าชาวบ้านโหล่งขอดปลูกฝ้ายไม่มีดอกฝ้ายจนเท่าทุกวันนี้)
ท่านได้เดินทางสู่ทิศเหนือ มาพักที่ถ้ำ
ปัจจุบันนี้ตั้งอยู่เชิงเขาด้านทิศตะวันออกของตัวอำเภอปัจจุบันห่างประมาณ ๗
กิโลเมตร
จนได้ชื่อว่าถ้ำโมคคัลลานะมาจนทุกวันนี้ และท่านได้ผ่านมาทางวัดพระธาตุ ท่านได้ใช้ท้าวมหายักษ์เอากิ่งไม้ศรีมหาโพธิ์ ซึ่งท้าวมหายักษ์ได้นำมาพร้อมกับท่าน
ตัดออกเป็น
๓
ท่อน
เอามาปลูกไว้เรียงไปทางทิศตะวันตก ๑ ๒ ๓ ตามลำดับจนปรากฏมาทุกวันนี้ ตามตำนานเมืองเหนือระบุว่าท่านได้เอาเสาอินทขิลมาฝังไว้ที่วัดพระธาตุ
ท้าวมหายักษ์ก็เลยถวายดาบไว้ที่วัดพระธาตุด้วย ต่อจากนั้นท่านได้ไปสู่ดอยขุนโก๋น ซึ่งอยู่ทางทิศเหนือตัวอำเภอพร้าวประมาณ

เขียนโดย ภาษาสยาม
วันเสาร์ที่ 08 ตุลาคม 2011 เวลา 00:00 น. - แก้ไขล่าสุด วันอาทิตย์ที่ 28 กุมภาพันธ์ 2016 เวลา 10:08 น.

8กิโลเมตร
ตำนานกล่าวมหายักษ์ได้กวนใจท่านจนท่านหนีมาอยู่ถ้ำดอกคำ ท้าวมหายักษ์ได้เอาดอกไม้คำมากับท่านที่ถ้ำจนได้ชื่อว่า
ถ้ำดอกไม้คำ

มาจนทุกวันนี้

ไม้ศรีมหาโพธิ์ต้นแรก (ต้นที่ติดกับวัด) เมื่อประมาณร้อยปีเศษ กลางคืนเกิดพายุฝนกระหน่ำลงมาอย่างหนักทำให้ต้นไม่ศรีต้นแรก
ซึ่งมีกิ่งก้านสาขางามนั้นล้มคลืนลงมาไปทางทิศตะวันตกเฉียงเหนือซึ่งเป็นหลุมหนองน้ำ ตามคำบอกของผู้เฒ่าผู้แก่ในหมู่บ้าน
บอกว่าสมัยวัดพระธาตุสร้างอยู่นั้นพอถึงฤดูฝนน้ำจะขัง ปลาชุมมาก
ชาวบ้านใกล้เคียงชอบเอาไซ (
เครื่องดักปลา
) ไปดักไว้ตามกิ่งไม้ศรีมหาโพธิ์ซึ่งล้มลงมานั้นเป็นประจำ
อยู่มาอีก
๒
ปี
มีคืนหนึ่งเกิดฝนตกหนัก
แผ่นดินไหว
ฟ้าร้องฟ้าผ่าตลอดคืน
พอรุ่งเช้าชาวบ้านไปยกไซเอาปลา แต่ปรากฏว่าไม้ศรีมหาโพธิ์ได้ลุกขึ้นตั้งต้นดังเดิม โดยมีไซเครื่องมือดักปลาของชาวบ้านไปติดบนยอดไม้ศรีมหาโพธิ์หมด
ชาวบ้านพากันแตกตื่นไปดู บางคนก็หาไม้ไปค้ำไว้สมัยนั้นบ้านที่อยู่ใกล้ที่สุดคือบ้านสันศรี
มีพ่อต๊าวอาจ
แม่แก้ว
เป็นนายบ้าน
ได้นำลูกบ้านไปแผ้วถางเอาไม้ค้ำ กลัวไม้ศรีมหาโพธิ์จะล้มลงมาอีก พ่อต๊าวอาจก็เลยเปลี่ยนชื่อบ้านสันศรีมาเป็นศรีค้ำ
จนทุกวันนี้
พอไม้ศรีมหาโพธิ์ลุกขึ้นเองได้พอวันต่อมาเวลาบ่าย ตามคำบอกของผู้เฒ่าผู้แก่ที่มีอายุมากหลายคนในหมู่บ้านที่มีชีวิตอยู่
ท่านบอกว่าจะมีควันออกจากต้นไม้ศรีมหาโพธิ์ สีขาวพุ่งพวยขึ้นสู่ท้องฟ้า
เป็นลำยาวอยู่ถึง
๗ วัน ๗ คืน ในขณะนั้นจะมีประชากรทั้งใกล้และไกล
ก็พากันเอาน้ำอบ
น้ำหอมมาสะสรงกราบไหว้บูชาเป็นจำนวนมาก พอถึงสงกรานต์เมืองเหนือ
จะมีชาวบ้านในอำเภอ
ต่างอำเภอ
ต่างจังหวัดมาเที่ยวอำเภอพร้าว จะมากราบไหว้บูชาเป็นประจำทุกปี

เขียนโดย ภาษาสยาม
วันเสาร์ที่ 08 ตุลาคม 2011 เวลา 00:00 น. - แก้ไขล่าสุด วันอาทิตย์ที่ 28 กุมภาพันธ์ 2016 เวลา 10:08 น.

ขอบคุณข้อมูลจาก ผู้เฒ่าผู้แก่และข้อมูลที่ถูกบันทึกไว้